

MIC. # L 776B

RASHI,

PERUSH RASHI 'AL HA-TORAH.

פירוש רש"י על התורה.

YEMEN: [16--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תש"ע

168

כהנים זקוקין לה כך מפורש במנחות את החלב על הקזה יבאנו ואת החזה למה מביא להניח אותו הוא מביאנו ולא שיהא הוא מן החישים לפי שנאמר את אישי ה' את החלב על החזה יכול שיהא את החזה לחישים לכך נאמר ואת החזה להניח וגו' והקטור הכהן החלב ואחר כך והיה החזה לאהרן למדנו שאין הבשר נאכל בעוד שהאמורים למטה מן המזבח שוק מן הפרק של ארכובה הנמכרת עם הדאש עד הפרק האמצעי שהוא סובך על רגל המקליב את דם השלמים וגו' מי שהוא רחוי לזריקתו ולהקטור חלביו יצא טמא בשעת זריקת דמים או בשעת הקטר חלבים שאינו חולק בבשר תנופה תרומה מוליך ומביא מעלה ומעיד ולמלוואים ליום הנוך הפהונה קח את אהרן כדשה זו נאמרה שבעת ימים קודם הקמת המשכן שאין מוקדים ומאוחר בתורה קח את אהרן קחנו בדברים ומשכנו ואת פר החטאת וגו' או האמורים בעטן צואת המלוואים בואתה תצוה ועכשיו יום ראשון למלוואים חזר וזרזו בשעת מעשה הקהל אל פתח אהל מועד זה אחר מן המקומות שהחזיק מועט את המרובה זה הדבר דברים שתראו שאט עושה לפניכם צונו הקבה לעשות ולתאמרו לכבודי ולכבוד אחי אני עושה כל הענין הזה פירשתי בואתה תצוה את האורים כתב של שם המפורש ויש על המזנפת פתלי הכלת הקבועים בציץ נתן על המזנפת נמצא הציץ תלוי במזנפת ויז ממנו על המזבח לא ידעתו היכן נצטוו בהזאות הללו ויצק וימשח בתחלה יוצק על ראשו ואח"כ נותן בין ריסי עיניו ומושך באצבעו מזה לזה ויחבש לשון קשירה ויחטא את המזבח חטאו וטהרו מזרות ליכנס להדושה ויקדשהו בעבודה זו לכפר עליו מעתה כל הכפרות על הכבד לבד הכבד שהיה נוטל מעט מן הכבד עמה איל המלוואים איל השלמים המלוואים לשון שלמים שממלאין ומשלימין את הכהנים בכהונתם חלות לחם שמן היא רבוכה שהיה מדבה בה שמן כנגד החלות והדקיקין כך מפורש במנחות ויקטר המזבחה משה שמש כל שבעת ימי המלוואים בחלוק לבן על העולה אחר העולה ולא מצינו שוק של שלמים קרב בכל מקום חוץ מזה צוה ה' לעשות כל שבעת הימים ורבנותנו דלשו לעשות זה מעשה פרה לכפר זה מעשה יום הכפורים וללמד שבה גדול טעון פרישה קודם יום הכפורים שבעת ימים וכן הכהן השורף זאת הפרה ולא תמותו הא אס לא תעשו כן הרי אתם חייבים מיתה ויעש אהרן ובניו להניד שבחן שלא הפו ימין ושמאל

פרשת שמיני

ויקרי ביום השמיני שמיני למלוואים הוא דח נימן שהוקם המשכן בו ביום ונטול עשר עגלות השנויות במקדש עולם ולזקנו ושדאל להשמיעם שעל פו קדבר אהרן נפנס ומשמש בכהונה גדולה ולא יאמרו מאליו נכנס קהלך עגל להודיע שמכפר לו הקבה עי עגל זה על מעשה העגל שעשה כי היום ה' נראה אליכם להשדות שכינתו במעשה ידוכסלך קדבנות ללבו בה היום זה קרב אל המזבח שהיה אהרן בוש ירא לגשת אמר לו משה למה אתה בוש לרן עבדת את חטאתך עגל בן בקר ואת עולתך איל קרבן העם שעיר עזים ועגל וכבש כל מקום שנאמר עגל בן שנה הוא ומכאן אתה למד מת הבשר ואת העור וגו' לא

03625

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ל' ע"ג

מצונו חטאת חיצונה נשרתה א"ז של מלואים וכלן על פי הדבר" וימצונו לשון הושפיה
 והזמנה" ויחטאה" וישהו כמשפט חטאת" כדאשון כעגל שלו" ויעשה כמשפט המפורש בעולת
 נדבה בויקרא" וימלא פניו היא קמיצה" מלבד עולת הבקר כל אלה עשה אחד עולת התמיד
 והמזבח" חלב המזבח את הקרב" וישומו החלבים על החזות' לאחד התנופה נתן כהן המניח
 לבין אחר להקטירם נמצאו העליונים למטה" ויברכם ברכת כהנים יברכך יאר וש" וידד מעט
 המזבח" ויבא משה ואהרן' למה נכנסו מצאתי בפרשת מלואים בבלימת הנוספת על תב
 שלט למה נכנס משה עם אהרן ללמדו על מעשה הקטורת או לא נכנס אז לדבר אחר הרינו
 דן ירידה וביאה לעונה ברכה מה ירידה מעין עבודה אף כיהא מעין עבודה הא למדת למה
 נכנס משה עם אהרן ללמדו על מעשה הקטורת' ד"א כיון שראה אהרן שקדו בו על הקרבנות
 ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישאל היה מצטער ואומר יורע אני שבעם הקנה עלי
 ובשולי לא ירדה שכינה לישאל אמר לו למשה משה אחי כך עשית לי שנכנסתי ונתבוננתי
 מיד נכנס משה עמו ובקש רחמים וירדה שכינה לישאל" ויצאו ויברכו את העם אמרו ויהי
 נועם ה' אהובו עלינו יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידוכם לפי שכל שבעת ימי המלואים
 שהעמידו משה למשכן ושמוש בו וימלאו בכל יום לא שרתה בו שכינה והיו ישראל נכנסים וקומים
 למשה משה רבינו כל הטורח שטרחנו שתשרה שכינה בינינו ונרע שנתכפר לנו עון העגל
 לכך אמר להם זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' אהרן אחי כדאי וחשוב ממני
 שעל ידי קרבנותיו ועבודתו תשרה שכינה בכס ותדעו שהמקום סוד בו" וירונו' כתרנומו"
 ותדע אש' רבי אעזר אומר לא מתו בו אהרן לא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן' רבי
 שמעון אומר שתנוי וין נכנסו למקדש תדע שאחר מיתתן הזהיר הנוהגים שלח וכנסו שתנוי
 וין למקדש משל למלך שהיה לו בן בית וכו' כדאיתא בויקרא רבה" הוא אשר דבר ה' וגו'
 היכן דבר ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי א תקדו בכבודי לא במפוזרי אמר לו משה
 לאהרן אהרן אחי יורע הייתי שותקדש הבית במינודעו של מקום והייתי סבור אז בו או בכך עכשיו
 רוחה אני שהם גדולים ממני ומאין" וידם אהרן קבל שכר על שתיקתו מה שכר קבל שנתקדש
 עמו הדבר שנאמרה לו לבדו פרשת שתנוי וין" בקדושי בבחידי" ועל פני כל העם אכבד'
 כשהקדוש ברנך הוצ עושה דין בצדיקים מתירא מתעלה ומתקלקל אם כן כלא כל שכן ברשעים
 וכן הוא אומר כורא אהים ממקדשיך את ממקדשיך לא ממקדשיך" דד אהרן עזיל אחי
 עמרם היה שנ' ובט קהת וגו' שאו את אחיכם וגו' כאדם האומר לחביו העבר את המדת
 מלפני הכלה שלא לערוב את השמחה" בכתנותם של מתים מלמד שלא נשרפו בגדיהם
 אז נשמיתן כמין שני חופנין של אש נכנסו לתוך חופמיהם" אל תרעו אל תגדלו שעבר
 מכאן שאכל אפור בתקפורת אכל אתם אל תערבבו שמחתו של מקום" ולא תמותו ר"א
 אם תעשו תמותו" ואחריכם כל בית ישראל' מכאן שנתן של תבחידי וכתבם מופלט על
 הכל להתחבל זה" וין ושכר' וין דרך שפדנתו" בבאכס אל אהל מועד' או לי לא בבאכס
 לריכל בגשתם למזבח מעין נחמד כאן כמות אהל מועד וכאמר בקדוש ידים ורגליים
 כמות אהל מועד מה להלך עשה גישת מזבח כמות אהל מועד אף כאן עשה גישת מזבח